

Chov rozely pennantovy

Text a foto: Petr Pechar

Je to již více než 30 let, kdy jsem si poprvé pořídil tyto krásné papoušky do svých voliér, a od té doby je mám ve svém chovu téměř nepřetržitě. V současné době jsou nejpočetněji zastoupeným druhem v mých voliérách. Zabývat se popisem tohoto elegantního papouška na stránkách odborného časopisu je asi zbytečné, neboť se v současné době jedná o jednoho z nejčastěji chovaných australských papoušků. Avšak ne vždy tomu tak bylo.

Osobně si pamatuji, že když jsem si je pořizoval, bylo u nás tehdy daleko snazší sehnat amazoňana kubánské, a jejich cena byla přibližně stejná. Brzy se však začal stávat tento papoušek stále dostupnějším. Větší zájem o tyto ptáky nastal opět až po dovozu první modré mutace, ale největšího rozmachu se tento druh dočkal až po otevření hranic k našim západním sousedům. Chovatelům bylo umožněno dovézt nové mutace z chovatelsky vyspělých států převážně z Německa, Belgie a Holandska. Právě u našich nejbližších sousedů v Německu se v té době zabýval chovem mutací penantů a zároveň vlastnil největší kolekci tohoto dru-

hu v Evropě pan Emil Antonin se svým synem. Několikrát jsem je navštívil a mohu potvrdit, že se v té době jednalo o zcela unikátní kolekci co do množství, tak i do počtu mutací a jejich různých kombinací. Škoda, že se tito chovatelé již mutacemi penantů nezabývají, neboť v jejich voliérách byly vyšlechtěny a ustáleny velmi pěkné mutace.

Chov těchto papoušků se všeobecně považuje za jednoduchý. Jsou to, jak se říká, tvrdí a odolní papoušci, které můžeme bez problémů chovat celoročně ve venkovních voliérách. Nejsou náchylní k nemocem a opravdu jen zřídka kdy onemocní. Tím samozřejmě nechci říci, že chov penantů je úplně bez problémů. Za ta léta, kdy je chovám, jsem se setkal s různými individualitami. Existují někteří samci, u kterých se v toku vyskytuje přílišná agresivita, takže jsou schopni zabít samici. Některé samice nezasedají na snesená vajíčka, nekrmí, nebo zabíjejí vylíhlá mláďata. Naproti tomu mám v chovu samce, kterému již třetí rok po sobě přiděluji vždy novou samici. Každou bez problémů přijme a odchová s ní mladé. Měl jsem i pár, který odchovával v jednom hnízdě osm mláďat, a ta byla dokonce robustnější než rodiče. Soudě dle mých zkušeností bych chov penantů charakterizoval jako chov plný paradoxů.

Své penanty chovám v celoročních venkovních voliérách o rozměrech 3,5 × 1,8 × 1 m (délka, výška, šířka). Přestože část voliér má dřevěnou konstrukci, penanti ji neničí, neboť 1× týdně dostávají čerstvé větve na okus – v létě převážně vrbu a bezinky, v zimě pak borové a smrkové větve. Co se týče krmení, snažím se, aby bylo co nejpestřejší. Jelikož jsou ptáci celoročně venku, mohu v zimě podávat pouze směs suchých zrnin, která se skládá z prosa, lesknice, kardi, ovsa, slunečnice a semence. Vodu v zimě ptákům nedávám, pouze pokud nastane obleva, aby se mohli vykoupat. Každý pár dostává denně půlku pomeranče. To praktikuji již několik let a velmi se mi to osvědčilo. Jelikož se penanti rádi a často koupou, měl jsem s tím v mrazech problém. Vždy, když dostali vodu, hned se vykoukali a peří na nich zmrzlo tak, že nemohli ani létat. Pomeranč je dobrý zdroj tekutin a vitamínů, nevádí, když zmrzne, a ptáci ho konzumují. Je však nutné je před podáváním dobře omýt, neboť bývají často chemicky ošetřeny a některé páry konzumují i kůru. Jakmile přejdou mrazy, začnu krmit uvedenou směs zrnin mimo semence, který nahradím pšenicí a podávám ji namočenou, respektive naklíčenou. Množství

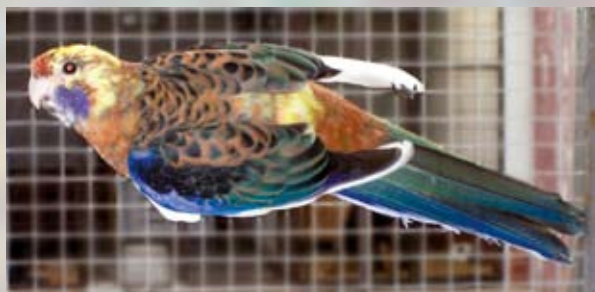
1,0 dominantní parblue tmavá straka (1F), mladý pták

krmení na 2 dny namočím na 24 hodin do vody, kterou za tu dobu 3× vyměním. Po 24 hodinách slijí, propláchnu a hned zkrmuji, to znamená, že první den mají ptáci směs pouze namočenou, druhý den je již naklíčená. Tak krmím až do prvních mrazů. Dále mimo dobu hnízdění podávám 1× týdně vaječnou míchanici, která se skládá ze strouhané mrkve a průmyslově vyráběné vaječné směsi. V době hnízdění přidávám ještě natvrdo

1,0 dominantní modrá straka

1,0 dominantní parblue straka

0,1 dominantní červená skořicová straka

0,1 červená tmavá (1F), mladý pták

uvařené vejce a podávám denně. Samozřejmě dostávají veškeré pro mne dostupné zelené krmění, dozrávající obilí a různé plody, zejména pampelišku, ptačinec, vojtěšku, jitrocel, pšenici, slunečnici, kukuřici, jeřabiny, šípky a jablka. Dále mají ptáci ke stálé dispozici v miskách grit od firmy Versele-Laga a sépiovou kost. Zhruba 1× za měsíc rozmačkám každému páru do vody jeden stroužek česneku. Žádné vitaminové ani minerální preparáty nepoužívám. Jelikož se v posledních letech začíná chovem penantů, a zvláště jejich mutacemi, zabývat stále více chovatelů, chtěl bych se zmínit o jednom nešvaru, který mezi chovateli panuje – a to je zmatek v názvech mutací a jejich kombinací. Jako příklad mohu uvést takzvanou „oranžovou“ mutaci. Tento název se používá jen na základě vizuálního vzhledu. Přitom se laicky řečeno jedná o jakousi

polomodrou mutaci, a proto bych se přikláněl k názvu „parblue“. V současné době se totiž již začínají objevovat odchovy od přírodně zbarvených penantů, které vykazují změnu červeného psittacinu na oranžový, a až se tato mutace ustálí, bude to ona, která bude hodna názvu oranžová.

Protože se poslední dobou snažím o chov mutačních penantů, zvláště dominantních strak v kombinaci s tmavým faktorem, přikládám několik fotografií penantů z mého chovu. Možná se stanou inspirací pro některé chovatele, aby se začali s určitým vytčeným cílem věnovat chovu tohoto papouška. Pokud ano, pak tento článek splnil svůj účel. Přeji všem chovatelům, kteří se rozhodnou pro chov penantů, mnoho trpělivosti a úspěchů. ■

Kontakt na autora:
e-mail: Pechar.P@seznam.cz
tel.: 603 287 431